

Tornar (Cia. Sargantana)

Ara fa vint anys, la Cia. Sargantana va néixer entre Ripoll i Barcelona. El desig de poder dialogar amb el territori més proper topava amb la realitat, i se'ns feia evident la impossibilitat de sobreviure com a companyia professional al Ripollès. No només per la manca de públic i de xarxa, sinó també perquè la nostra pràctica artística requeria un equip artístic que no es podia crear i sostenir allà on havíem nascut. Totes aquestes necessitats ens va portar a Barcelona.

Durant prop de quinze anys, Barcelona ens va permetre avançar en el discurs artístic en diàleg amb el públic. Ràpidament, però, vàrem comprendre que el treball de laboratori xocava amb el ritme i les necessitats d'una ciutat com Barcelona. L'equip artístic creixia, però tenia els dies comptats a causa de la brutal autoexplotació.

La Vilella, el teatre que vàrem obrir l'any 2013, pretenia ser un experiment extrem per descobrir si el projecte podia existir en condicions a Barcelona sense haver de mutar. I l'experiment va arribar a la seva fi l'any 2019.

Vàrem marxar de Barcelona conscients que necessitàvem un altre ritme per al nostre treball i amb la certesa que únicament amb el públic de la metròpoli tampoc sobreviuríem. Havíem descobert que el laboratori podria existir gràcies a un context global, no local, i comptàvem amb una xarxa de col·laboracions internacionals que ens feien qüestionar què és local i global, què és central o perifèric.

I així és com tornem, tot i que, com pots tornar quan ja no ets el mateix? La nostra existència frenètica xoca amb una comunitat que ha caminat molt més lentament, culturalment parlant. Una comunitat en la qual la globalització i els fets socials traumàtics per la convivència han empitjorat l'aïllament i han ajudat a esborrar una

mica més la sensació de pertinença. I en què la cultura té molt poc suport i no es viu com un fet aglutinador, generador de vida i de comunitat.

Tornem sabent que l'entorn continua sent feréstec. Que la supervivència no es pot basar en el que les estructures culturals del territori, gairebé inexistents, poden oferir. El Ripollès ens ofereix un entorn privilegiat, un ritme idoni i una nova perspectiva per trobar altres solucions.

Paradoxalment, ens permet més relacions internacionals, però ens dificulta disposar d'un ampli equip

artístic per a la feina regular. Perquè l'autoexplotació no és suficient en aquest nou context.

Tornem amb el desig de crear sinergies amb altres projectes i creadors. Un desig que sí que ha trobat complert.

* Cia. Sargantana són Jordi Pérez Soldevila i Alba Rosa, de Ripoll. Són uns artistes polifacètics que busquen crear experiències i remoure el públic.

>> La companyia Sargantana: Jordi Pérez Soldevila i Alba Rosa. (Foto: SERGI COLOMÉ)